

פרק 'א פס' א'-ח'

- א וידבר ה' אל-משה ואל-אהרן, לאמר אלהם .
 ב ודברו אל-בני ישראל, לאמר: **זאת החיה אשר תאכלו**, מכל-הבהמה אשר על-הארץ .
 ג כל מפרסת פרסה, ושסעת שסע פרסת, מעלת גרה, בבהמה--אתה, תאכלו .
 ד **אך את-זה, לא תאכלו**, ממעלי הגרה, וממפרסי הפרסה:
 א-ת-הגמל כי-מעלה גרה הוא, ופרסה איננו מפרס--טמא הוא, לכם .
 ה ואת-השפן, כי-מעלה גרה הוא, ופרסה, לא יפרס; טמא הוא, לכם .
 ו ואת-הארנבת, כי-מעלת גרה הוא, ופרסה, לא הפריסה; טמאה הוא, לכם .
 ז ואת-החזיר כי-מפרס פרסה הוא, ושסע שסע פרסה, והוא, גרה לא-יגר; טמא הוא, לכם .
 ח מבשרם לא תאכלו, ובגבלתם לא תגעו; טמאים הם, לכם .

1. כתבו 3 שאלות שאלות לכת כאשר אתם קוראים את פס' א'-ח'

2. ציינו בפרשנים הכאים והשיבו על השאלות הנלוות :

בעל " כלי יקר ", ר' אפרים מלי נשיין :
 " את הגמל כי מעלה גרה הוא " : היה לו לומר " כי פרסה איננו מפרס " כי זה עיקר טעם אל הטומאה וכן בשפן ...

ולמה התחיל בכולם בסימן טהרה שלהם ?
 וביאור עניין זה, **שסימן טהרה שבכולם מוסיף טומאה על טומאתו**, כדרך שאמרו בעשו, שנמשל לחזיר שפושט את טלפיו להראות כאילו הוא כשר, ובתוכו מלא תוך ומרמה .
 וזה מראה על כל שאין תוכו כשר . **כמידת הצבועים המראים את עצמם כשרים**, והמה בלי ספק גרועים מן הרשע הגמור שתוכו וברו שווין לרעה ... ועל כן הפרסת פרסה בחזיר הוא סימן טומאה, **לפי שבפרסה זו הוא יכול להטעות את הבריות ולהראות כאילו הוא כשר** . וכן בהפך זה בגמל ושפן וארנבת "

מהי השאלה עליה צונה הכלי יקר ?

מהי תשובתו של הכלי יקר לשאלה ?

פסיקתא רבתי פרק יד :
 " אמרות ה' אמרות טהורות " (תהילים יב, ז) – **כל מאמרו של הקב"ה בקדושה ובטהרה ...**
 ומה הוא אומר על הבהמה הטמאה ? " ומן הבהמה אשר לא טהורה היא " . למה כל היגיעה הזאת וכל התוספות האלה ?
 לא היה צריך לומר אלא : " ומן הבהמה הטמאה " אלא שלא להזכיר דבר של טומאה, אלא הכול בקדושה ובטהרה ...
 אמר ר' יהודה ברבי מנשה : אף בשעה שביקש הקב"ה ליתן למשה סימני בהמה וחיה הטמאות והטהורות . מה הוא אומר ?
 " כל מפרסת פרסה ושסעת שסע ... אותה תאכלו " ... הרי סימני טהרה ואחר כך הוא בא לסימני הטומאה ... פתח בדברי טהרה כדי שלא יוציא דבר טומאה מפיו, הוי : " אמרות ה' אמרות טהורות "

3. א. מהי השאלה עליה צונה המדרש פסיקתא רבתי ?

ב. מהי תשובתו של המדרש לשאלה ?